

Komentáre k čítaniam ✘ 32. nedeľa cez rok A

(ku komentárom je potrebné použiť aj text Svätého Písma)

Múdrosť = pripravenosť + predvídavosť

Prvé čítanie (Múd 6, 12-16):

Múdrosť – na naše veľké prekvapenie – iba zriedka nájdeme vo vzdelanej spoločnosti, ako je napríklad aj tá naša. Je tomu tak preto, lebo múdrosť nie je to isté ako vedomosti. Kto sa snažil naučiť sa sedem darov Ducha Svätého pred birmovkou toto vie. A vie to aj ten, kto sa stretol s výnimočne hlúpym jedincom, ktorý mal množstvo titulov pred i za menom. V našom technologickom veku si musíme osvojovať tony informácií, aby sme boli schopní prežiť. No nie všetko, čo vieme, ani všetko, čo sme sa museli nadriľovať nás ešte nevyhnutne nemusí robiť múdrymi.

Neohrabanec je podľa definície človek, ktorý má osvojených množstvo informácií, no nevie sa správať napríklad pri stole. Z pohľadu Múdrosti, väčšina z nás sme neohrabanci, síce plní katechizmových a náboženských vedomostí, no bez schopnosti zachovať sa správne v kľúčových situáciách svojho života. Múdrosť však aj napriek tomu čaká pri našich dverách. Obchádza neustále dookola a hľadá si príbytok u tých, ktorí o jej prítomnosť stoja.

Druhé čítanie (1 Sol 4, 13-18):

Úryvok z dnešného druhého čítania hovorí o fenoméne známom ako Uchvátenie. Uchvátenie je obľúbenou témou učenia protestantských fundamentalistov. Zažijú ho tí, ktorí budú uchopení na konci vekov do priestoru a tam sa – pred konečným zničením všetkého – stretnú s Pánom. Pavol si tento scenár nevymyslel. Podobné témy sa nachádzajú už v židovskej apokalyptickej tradícii. A tiež ich nájdeme aj u Lukáša a Matúša.

A čo si s Uchvátením máme počať my, katolíci? Katolícki biblisti sú pri vysvetľovaní tejto veci dosť nejasní a neosobní. V Písme sa nachádza veľa obrazov o posledných veciach, no žiaden z nich sa nedá brať doslovne. Sú to podobenstvá. No v čom sú katolícki biblisti veľmi jasní, to je otázka vzkriesenia z mŕtvych a naše konečné zjednotenie s Bohom.

A presne toto je pointa aj Pavlových slov v dnešnom čítaní. Mŕtvi nezmizli, neskončili v ničote, ale iba na čas spia. Je to posolstvo, ktorého zmyslom je naša útecha, nie určenie poradia udalostí, ani to v akej tónine zaznie trúba alebo na ktorej strane oblakov budeme stáť. Z pohľadu súčasných biblistov Uchvátenie je obrazom ako ktorýkoľvek iný obraz v Písme. No naša nádej nespočíva v okolnostiach, ale vo vzkriesení ako takom.

Evanjelium (Mt 25,1-13):

Ježiš zanecháva náboženských predstaviteľov, voči ktorým sa minulú nedeľu tvrdo vyjadril a opúšťa chrám. A vo svojom učení začína nový cyklus tém: o veciach týkajúcich sa konca časov. Jeho obrazy sú ponuré a desivé: kalamity, vzbury, zatmenie slnka, padanie hviezd. A pridá aj zopár podobenstiev, ktoré majú spoločné dve veci: ich protagonisti nevedia, kedy nastane hodina príchodu toho, kto má prísť, no na druhej strane budú súdení podľa toho, ako budú na túto (neznámu) hodinu pripravení. Dnes máme *Podobenstvo o desiaticich pannách*, z ktorých päť bolo múdrych a päť hlúpych. Na obranu tých, ktoré opustili miesto čakania, aby si kúpili olej, by sme mohli povedať aspoň to, že ved' predsa urobili to najlepšie, čo vedeli, aby problém, ktorý objavili čo najrýchlejšie vyriešili. No takáto obrana nie je prijateľná v žiadnom podobenstve na túto tému. Treba byť neustále pripravený. A predvídavý. A tak panny, ktoré neboli prítomné v kritickej chvíli príchodu ženicha – nech bol pre to dôvod akýkoľvek –, prichádzajú o svoje právo byť na svadbe a to definitívne.

Nám neostáva nič iné, iba budovať si múdrosť pripravenosti a predvídavosť.

Otázky na uvažovanie

- Čo som ochotný „investovať“, aby som nachádzal Múdrosť?
- Je pre mňa Kristovo vzkriesenie skutočným zdrojom nádeje, tvárou v tvár skutočnosti smrti? Ako odovzdávať (autentickým spôsobom) túto nádej aj tým, ktorí „smútiť“?
- Čo si konkrétne predstaviť pod tým, že je potrebné „byť pripravený“ na stretnutie s Kristom?